Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător N. Iordachi)
Dosarul nr. 2ai-124/25 (2-19204699-02-2ai-18042025)

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de lichidatorul SRL „Novilux", Gîndea Anatolie, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 februarie 2025, prin care s-a respins cererea înaintată de SRL „Novilux" împotriva terțului poprit SRL „Autocaravana" cu privire la validarea popririi, încasarea datoriei,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Central se află în examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „Novilux".

La 25.11.2022 lichidatorul Gîndea Anatolie a depus cerere privind validarea popririi S.C. "Novilux" S.R.L. față de terțul poprit S.R.L. "Autocaravana".

În motivarea cererii de validare a popririi a invocat că, în rezultatul relațiilor economice dintre S.R.L. "Autocaravana" și S.C. "Novilux" S.R.L., la data de 28.10.2022 S.R.L. "Autocaravana" înregistrează o datorie față de S.C. "Novilux" S.R.L., în proces de insolvabilitate în sumă de 456 300 lei.

A mai adăugat că în temeiul facturilor fiscale FB 2255793 din 08.09.2012; FB 2255794 din 14.09.2012; FB 2255795 din 19.09.2012; FB 2255796 din 25.09.2012; FB 2255797 din 30.09.2012, S.C. "Novilux" S.R.L. a livrat mărfuri/bunuri în sumă totală de 456 300 lei.

Adăugător, a specificat că, verificând rulajul bancar al debitorului insolvabil nu au fost depistate careva plăți efectuate de către S.R.L. "Autocaravana".

Astfel, S.R.L. "Autocaravana" urmează să achite S.C. "Novilux" S.R.L., în proces de faliment, suma de 456 300 lei.

În vederea înștiințării despre înființarea popririi, la 28.10.2022 în adresa S.R.L. ”Autocaravana” și anume, ***** a fost expediată o somația recepționată la data de 03.11.2022.

Prin somația din 28.10.2022, lichidatorul a interzis S.R.L. ”Autocaravana” de a achita oricăror terțe persoane și de a face vreo operațiune de plată și orice gen fără acordul lichidatorului, cu mijloacele bănești în sumă de 456 300 lei. Mijloacele bănești în sumă de 456 300 lei fiind declarate indisponibilizate.

La fel, prin somația de înființare a popririi, lichidatorul a solicitat S.R.L. ”Autocaravana” în termen de 5 zile de a achita direct pe contul de acumulare a S.C. ”Novilux” S.R.L., în proces de faliment suma de 456 300 lei.

A mai indicat că pînă la momentul actual, terțul poprit S.R.L. ”Autocaravana” nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, neachitînd suma datorată în cuantum de 456 300 lei.

În temeiul celor invocate a solicitat, de a admite prezenta cerere de validare a popririi; a valida poprirea privind încasarea de la S.R.L. ”Autocaravana” în beneficiul S.C. ”Novilux” S.R.L., în procedură de faliment, a datoriei în sumă de 456 300 lei; a încasa de la S.R.L. ”Autocaravana” în beneficiul S.C. ”Novilux” S.R.L., în procedură de faliment, a datoriei în sumă de 456 300 lei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 11 februarie 2025, s-a respins cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SRL ,,Novilux”.

S-a desființat poprirea înființată de lichidatorul SRL ,,Novilux”, Gîndea Anatolie față de terțul poprit SRL ,,Autocaravana” privind încasarea sumei în mărime de 456300 lei. S-a încasat nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării prezentei hotărîri de la SRL ,,Novilux”, în procedura falimentului cod fiscal 1003600136613 în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 14238 (paisprezece mii două sute treizeci și opt) lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că poprirea poate fi validată doar pentru creanțe certe, lichide și exigibile, însă în cauză creditorul și-a întemeiat cererea pe facturi din septembrie 2012, aflate peste termenul de prescripție de 3 ani, nu a prezentat acte contabile primare și nici dovezi de recepționare a facturilor de către terțul poprit, iar, având în vedere că natura cererii de validare a popririi este aceea a unei acțiuni de încasare a datoriei, pe care creditorul o putea intenta în termenul legal înainte de procedura de insolvabilitate, instanța a concluzionat că creanța este tardivă și incertă, motiv pentru care cererea de validare a popririi nu poate fi admisă.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 11 februarie 2025, lichidatorul SRL ,,Novilux”, Gîndea Anatolie a depus apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, lichidatorul SRL „Novilux”, Gîndea Anatolie, a susținut că instanța de fond a ignorat faptul că la dosar a fost anexat Registrul livrărilor eliberate de Serviciul Fiscal de Stat, care confirmă existența livrărilor și a creanței față de SRL „Autocaravana”, documente pe care administrația SRL „Novilux” le-a omis intenționat în procedura de insolvabilitate, eschivându-se de la prezentarea actelor contabile primare.

Totodată, apelantul a arătat că există înscrisuri, prin care terțul poprit SRL „Autocaravana” recunoaște o datorie în sumă de 456 300 lei, deși ulterior a radiat-o în mod nejustificat invocând expirația termenului de prescripție.

În plus, apelantul a criticat faptul că instanța a calificat creanța ca fiind „tardivă” fără a determina data de la care creanța ar fi devenit prescrisă și fără a fi existat o cerere de aplicare a excepției de tardivitate, astfel încât hotărârea nu cuprinde o analiză certă și legală asupra termenului de prescripție.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 *„Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege”.*

Astfel, respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a transmis intimatului încheierea prin care s-a dispus examinarea cauzei în procedură scrisă, comunicându-i cererea de apel și informându-l despre obligația de a depune referință. Cu toate acestea, până la data examinării apelului, intimatul nu a prezentat nicio referință asupra cererii, limitându-se astfel la poziția procesuală dedusă din actele existente la dosar.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de apelant și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că apelul urmează a fi respins și hotărârea primei instanțe menținută reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 356 Cod de procedură civilă *„cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii”.*

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *„procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.”*

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă *”instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi*

temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces".

Potrivit art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe".*

După cum rezultă din instrumentul de atac, apelantul contestă în esență faptul că instanța a considerat creanța tardivă și necertă, fără analiză legală a prescripției și fără a valorifica probele din dosar care confirmă existența și recunoașterea datoriei de către terțul poprit.

Din materialele cauzei urmează că, prin somația din 28 octombrie 2022, "Novilux" S.R.L. a înființat poprirea față de S.R.L. "Autocaravana".

Poprirea în sumă de 456 300 lei este înființată de "Novilux" S.R.L. în baza facturilor fiscale seria FB2255793 din 08.09.2012, FB2255794 din 14.09.2012, FB2255795 din 19.09.2012, FB2255796 din 25.09.2012 și FB2255797 din 30.09.2012.

Nefiind onorate obligațiile de plată, "Novilux" S.R.L. a depus prezenta acțiune.

Examinând cererea de validare a popririi, prima instanță a respins-o și a dispus desființarea popririi.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii prin prisma argumentelor invocate în apel și, raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul constată că soluția fondului este justă, fiind bazată pe interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor legale, precum și pe cercetarea obiectivă a suportului probatoriu, situație ce impune menținerea actului judecătoresc contestat.

Așadar, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „*în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică: poprire – procedură prin care administratorul insolvabilității/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.*"

Potrivit art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității *„Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate*

va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă."

În continuare, în acord cu art. 126 alin. (1)-(4) din Legea insolvabilității *„Sînt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sînt datorate debitorului ori sînt deţinute în numele său de un terţ sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. Deasemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deţinute de un terţ în numele lui şi creanţa cu termen ori sub condiţie. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiţiei. Poprirea se înfiinţează prin somaţie a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi se comunică terţului menţionat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului. Prin somaţie se va pune în vedere terţului, care devine, potrivit alin.(1), terţ poprit, interdicţia de a plăti fără acordul administratorului insolvabilităţii/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarîndu-le indisponibilizate. De la data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi şi pînă la achitarea integrală a obligaţiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terţul poprit nu va face nicio altă plată sau operaţiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operaţiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi este nulă. Cînd se popresc sume cu scadenţe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadenţă, ci şi asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde şi asupra fructelor civile ale creanţei poprite, şi asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înfiinţarea popririi. Dacă sînt înfiinţate mai multe popriri, terţul poprit va comunica administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, după caz, numele şi adresa celorlalţi creditori, sumele poprite de fiecare în parte."*

Alin. (5), (8), (9) din aceeași normă stabilește că *„în termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadenţa acestora, terţul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvabilităţii/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanţa poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite şi să trimită dovada către administratorul insolvabilităţii/lichidator pentru a fi preluate. Terţul poprit nu va putea face contestaţie împotriva popririi. El îşi va formula apărările în instanţa de insolvabilitate, care validează poprirea. Dacă terţul poprit nu îşi îndeplineşte obligaţiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terţul poprit trebuia*

să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanţa de insolvabilitate în vederea validării popririi.”

Conform alin. (10), (11) din art. 126 alin. (1) - (4) din Legea insolvabilității *,,Instanţa de insolvabilitate îi va cita pe administratorul insolvabilităţii/lichidator, precum şi pe terţul poprit, şi, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de* validare, *va dispune administrarea oricărei probe necesare soluţionării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanţa de validare, terţul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepţiile şi mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărîrea de validare a popririi este supusă numai apelului de către terţul poprit. Dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărîre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desfiinţarea popririi. Poprirea înfiinţată asupra unei creanţe cu termen sau sub condiţie poate fi validată, dar hotărîrea nu poate fi executată decît după ajungerea creanţei la termen sau la data îndeplinirii condiţiei, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadenţă, cît şi pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producîndu-şi efectele numai la data cînd sumele devin scadente.”*

Așadar, Colegiul reține că poprirea, ca mijloc de executare silită indirectă, constă în indisponibilizarea sumelor datorate debitorului insolvabil de către terți, urmată de virarea acestora către creditorul poprit. Ea are scopul de a readuce în masa debitoare sumele datorate de terți debitorului insolvabil.

Potrivit art. 7 alin. (1) Cod civil *,,legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. Deasemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare”.*

În corespundere cu prevederile art. 512 alin. (1) Cod civil *(în vigoare la data stingerii situației juridice) ,,în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute”,* iar potrivit art. 572 alin. (1) Cod civil *”temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii”.*

În conformitate cu prevederile art. 531 Cod civil *(în vigoare la data stingerii situației juridice) ,,o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic, prin lege sau atunci cînd prestaţia este indivizibilă”.*

Din interpretarea temeiurilor juridice care au fost reținute, Colegiul stabilește că datoria/creanța invocată față de terțul poprit trebuie să întrunească un set riguros de condiții legale pentru a putea fi urmărită și validată în procedura de insolvabilitate.

Aceasta trebuie să fie în primul rând certă, adică stabilită cu exactitate și dovedită prin documente clare sau înscrisuri care să confirme fără echivoc existența obligației în sarcina terțului.

Totodată, creanța trebuie să fie lichidă, adică determinată în cuantum și exprimată într-o sumă exactă, determinabilă. Fără indicarea precisă a valorii datorate, poprirea nu poate produce efecte.

Un alt element esențial este exigibilitatea creanței: dacă suma este scadentă, poprirea poate fi validată și executată imediat, iar în cazul unor creanțe viitoare, cu termen sau condiție, validarea este posibilă, însă executarea se poate realiza doar după ajungerea la termen sau îndeplinirea condiției. Legea nu permite validarea unei creanțe incerte, eventuale sau lipsite de un termen determinat.

Deasemenea, creanța trebuie să decurgă din raporturi juridice existente anterior popririi, întrucât terțul poprit poate opune doar acele excepții sau mijloace de apărare întemeiate pe o cauză anterioară înființării popririi.

În același timp, dovada creanței trebuie să rezulte din înscrisuri admisibile, administratorul sau lichidatorul putând administra orice probă permisă de dreptul comun. În lipsa unor acte justificative din care să rezulte existența și proveniența creanței, aceasta nu poate fi considerată certă, iar poprirea nu poate fi validată.

Creanța trebuie, deasemenea, să fie neprescrisă, deoarece o creanță prescrisă nu mai este nu poate constitui obiectul urmăririi silite.

În raport cu rigorile art. 126 din Legea insolvabilității, în cauza examinată, simpla existență a unor facturi emise în anul 2012 nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru validarea popririi, întrucât asemenea înscrisuri, prezentate izolat și la o distanță considerabilă de timp față de momentul înființării popririi, nu permit identificarea unei creanțe certe, actuale și efectiv exigibile.

Colegiul subliniază că documentele depuse nu sunt însoțite de acte justificative care să confirme realitatea livrării, acceptarea obligației ori existența unei datorii actuale în sarcina terțului poprit, astfel încât instanța nu poate reține că obligația pretinsă mai subzistă în mod concret în patrimoniul acestuia.

Din perspectiva cerințelor legale, poprirea poate opera doar asupra unor sume clar determinate și dovedite, care rezultă nemijlocit din raporturi juridice încă active și opozabile, iar facturile nu pot oferi această certitudine, în lipsa unor probe suplimentare care să confirme menținerea creanței și caracterul ei exigibil.

Mai mult, factura fiscală, prin natura sa, reprezintă un act contabil și un înscris unilateral al creditorului care nu demonstrează, în lipsa altor documente justificative, existența unei obligații certe și efective în sarcina terțului poprit. Legea impune în mod expres ca poprirea să se întemeieze pe creanțe certe, lichide și exigibile, iar pentru a dobândi acest caracter, creanța trebuie să fie pe deplin dovedită, confirmată prin probe și recunoscută, implicit sau explicit, de debitor ori terțul poprit.

În lipsa acestor elemente probatorii, simpla menționare a unor facturi nu poate substitui dovada unei creanțe certe, ceea ce face imposibilă validarea popririi.

Drept consecință, Colegiul civil, subliniind că, în temeiul art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante, apreciază poziția terțului poprit ca una declarativă.

Cu privire la criticile apelantului față de calificarea primei instanțe ca fiind tardivă creanța și inexistența unei cereri de invocare a tardivității, Colegiul ține să explice că la materialele dosarului se regăsește cererea privind excepția de tardivitate depusă de către administratorul SRL „Autocaravana” Caraman Sergiu.

Colegiul respinge afirmațiile apelantului cu privire la faptul că instanța nu a indicat termenul de când creanța a devenit tardivă ori, instanța de fond în mod corect a constatat că „chiar dacă cererea de validare a popririi poate fi depusă doar în cadrul unui proces de insolvabilitate, în esență, natura acesteia este aceeași acțiune de încasare a datoriei”.

Colegiul atrage atenția că instanța de insolvabilitate, în procedura de validare a popririi, este competentă să aplice în mod subsidiar normele Codului de procedură civilă, inclusiv pe cele referitoare la examinarea excepțiilor procesuale.

Prin urmare, pe parcursul judecării cauzei, era în vigoare art. 186^1 alin. (1) CPC, care reglementează excepția de tardivitate, astfel încât terțul poprit nu era lipsit de posibilitatea de a-și valorifica dreptul la apărare prin invocarea unei asemenea excepții, iar instanța avea dreptul să se pronunțe asupra acestui aspect în cadrul soluționării cererii de validare.

Prin urmare, Colegiul constată că legislația aplicabilă oferă un cadru procedural pentru ca partea să își poată exercita în mod efectiv dreptul de a fi auzită, neexistând vreo limitare care să îi fi restrâns accesul la instanță sau posibilitatea de a formula apărările pertinente în cauză.

Așadar, Colegiul reține că, în absența stabilirii unei creanțe certe, lichide și exigibile, emiterea de către lichidator a somației de înființare a popririi către terțul poprit a fost neîntemeiată, întrucât informarea privind procedura de insolvabilitate a debitorului și solicitarea achitării sumei pretinse în contul masei debitoare nu poate substitui dovada reală a existenței obligației.

Totodată, faptul că terțul poprit a invocat excepția de tardivitate nu limitează competența instanței de a se pronunța ulterior atât asupra caracterului incert al creanței, cât și asupra eventualei tardivități, deoarece cererea de validare a popririi, prin natura și finalitatea sa, echivalează cu o acțiune de încasare a datoriei, asupra căreia instanța are plenitudinea de jurisdicție pentru a verifica toate condițiile de admisibilitate.

Respeciv, Colegiul recunoaște ca fiind corectă motivarea instanței cu privire la inexistența unei creanțe certe, lichide și exigibile care să justifice înființarea și validarea popririi, întrucât creditorul nu a demonstrat prin acte contabile primare sau înscrisuri relevante realitatea debitului pretins, iar documentele prezentate nu permit identificarea unor obligații actuale și opozabile terțului poprit.

Colegiul, având în vedere că în procedura de validare a popririi se aplică, în mod corespunzător, aceleași mecanisme juridice întâlnite în examinarea unui litigiu civil clasic, inclusiv verificarea existenței raportului obligațional, analiza probelor contabile și evaluarea apărărilor formulate de părți, constată că creditorul nu a demonstrat existența unei creanțe certe, lichide și exigibile în sarcina terțului poprit. Documentele prezentate, constând în facturi neînsoțite de acte justificative, nu permit stabilirea unei datorii actuale, iar somația de înființare a popririi a fost emisă fără temei probator suficient.

În aceste condiții, soluția primei instanțe de a respinge cererea de validare a popririi se dovedește a fi legală și întemeiată, nefiind întrunite cerințele necesare pentru a dispune încasarea vreunei sume de la terțul poprit.

În final, având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în apel sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel şi de a menține hotărârea judecătoriei Chişinău, sediul Central din 11 februarie 2025.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) și art.8 alin.(6)-(7), art.126 din Legea insolvabilității nr.149/29.06.2012 și art.385, art.390 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL ,,Novilux”, Gîndea Anatolie.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 februarie 2025, prin care s-a respins cererea înaintată de SRL ,,Novilux” împotriva terțului poprit SRL ,,Autocaravana” cu privire la validarea popririi, încasarea datoriei.

Decizia instanţei de apel nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Președintele completului Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei